

[Margrete Auken]

Det tredje spørgsmål behøver ministeren ikke svare på – det er bare vores fortolkning af det. Er der tale om en grov manipulation med offentligheden i denne sammenhæng?

Mølgaard (DR):

Så vidt jeg forstod ministeren, sagde han, at elværkernes principprogram fra 1979 indeholdt de relevante emner bedømt fra miljøstyrelsens side. Men der er jo sket et gevaldigt skred i mellemtiden, og selv uden en slutrapportering må det da være muligt at bedømme, om dette skred overhovedet er acceptabelt.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han vil love mig og befolkningen, at miljøstyrelsen og regeringen vil tage Elsam's slutrapportering med et ordentligt gran salt.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg står lidt uforstående over for, at fru Margrete Auken nævner Gorlebenundersøgelserne. I dette spørgsmål har der været tale om Elsamundersøgelser, og der har ikke været tale om nogen sammenligninger af nogen art for vort vedkommende. Der har været tale om en objektiv vurdering såvel fra Risø som fra Danmarks geologiske Undersøgelse af det undersøgelsesprogram, der er lagt frem.

De resultater, der skulle fremkomme, er ikke fremkommet endnu, kun delresultater. Så længe disse delresultater ikke udgør et samlet hele, vil det selvfølgelig være halsløs gerning at sige: Vi vurderer hele resultatet således, at der ikke skal foretages videre undersøgelser. Vi vurderer hele resultatet derhen, at der skal foretages de og de supplerende undersøgelser.

Der var derfor ikke tale om en grov manipulation, som fru Margrete Auken nævnte, medmindre hun karakteriserer andre ting end det svar, jeg gav her. Der er tale om en vurdering af et resultat, der ikke foreligger endeligt endnu. Den kan man anstændigvis ikke bede mig om at foretage på dette tidspunkt. Men jeg kan love hr. Mølgaard, at man selvfølgelig vil få denne vurdering fra miljøstyrelsen og fra alle relevante parter af det endelige resultat. Det fremgår i øvrigt også af det svar, jeg giver på det næste spørgsmål.

Waldorff (VS):

Jeg vil godt sige et par ord om, hvorfor det faktisk er relevant at nævne Gorleben, selv om det ligger et andet sted i verden. Det undersøgelsesprogram, som man gennemfører i Tyskland i forbindelse med en mulig deponering i Gorleben, svarer i væsentlige træk til det undersøgelsesprogram, som blev opstillet af Hessnerudvalget. Et 10-årigt undersøgelsesprogram, som efter Hessnerudvalgets mening skulle kunne give et rimelig sikkert skøn over, hvorvidt, eller skal vi sige med deres ord: en høj grad af sikkerhed for, at det var muligt at deponere atomaffald i danske salthorste eller i Danmark i det hele taget.

Det, der er vigtigt, når man diskuterer etaperne 2 og 3, er, at der er sket en glidning imellem etaperne, også efter at Elsam er gået i gang med sit principprogram.

Jeg vil godt nævne selve den vurdering, som formanden for udvalget, Hessner, har fremlagt af det faktum, at man adskiller dette undersøgelsesforløb på 10 år i to dele og altså tager beslutningen om indførelse af atomkraft på grundlag af den første del. Han bliver spurgt i Danmarks Radio den 31. januar 1980:

»Men der lå ligesom i jeres rapport, jeres undersøgelse, at man kunne ikke træffe en afgørelse med rimelig sikkerhed, før disse deponeringsforsøg var udført.«

Hvortil Hessner svarer:

»Det er klart, at det er min personlige opfattelse, at ved at indskrænke forsøgsperioden – eller undersøgelsesperioden – til 2 år, så har man selvfølgelig også sænket sit ambitionsniveau, og det vil altså sige, at den sikkerhed, hvormed man vil kunne udtale sig om mulighederne for deponering af radioaktivt affald i Danmark, den sikkerhed vil blive lavere, end om man havde modellforsøg.«

Det drejer sig dels om modellforsøg, dels om mineskaktløsninger og prøvedeponeringer og flere andre ting, som ikke er med i Elsam's undersøgelsesprogram.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er medspørger, man er, når vi har spørgetid. Det er ikke almindelige indlæg i debatten, man skal komme med som medspørger.

Hermed sluttede spørgsmålet.